

Gaar, havde Fiskere henvendt sig til ham vedrørende denne Sag, og det glæder mig, at Fiskere andetsteds i Landet er af samme Opfattelse som Fiskerne ovre hos os. Efter den nugældende Lov varer Fredningstiden for Ørreden fra 15. November til 1. Februar, men i Lovforslaget er Fredningstiden sat frem til 1. November. Saa vidt mig bekendt, er det noget tvivlsomt, om det skulde være nødvendigt af Hensyn til Ørredfiskeriet i det hele taget at frede Ørreden de 2 første Uger i November Maaned. Men saa meget er i alt Fald vist, at denne Fredningsbestemmelse vil være til Skade for Saltvandsfiskeriet, medens Ferskvandsfiskeriet vel ikke vil lide saa meget Afbræk ved en saadan Bestemmelse. Man kan jo let blive klar over, at det er altid lettere at kontrollere Saltvandsfiskeriet, end det er at kontrollere Ferskvandsfiskeriet. Jeg indrømmer, at det, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) sagde, er et overmaade vanskeligt Spørgsmaal; men jeg henstiller, at det overvejes endnu en Gang i det Udvalg, som vil blive nedsat, om det virkelig er nødvendigt at føre Fredningsbestemmelsen frem til 1ste November.

I Forbindelse med disse Fredningsbestemmelser vil jeg nævne et Spørgsmaal, som er blevet berørt af Ferskvandsfiskeriforeningen i en Skrivelse, som er indgivet til Landbrugsministeriet den 15. November, og som er optrykt i Kommissionens Betænkning som Bilag Nr. 4. Deri anmoder Ferskvandsfiskeriforeningen om, at det maa være tilladt Udklækningsanstalter i Fredningstiden at sælge de Ørreder, Foreller og Laks, som er benyttede til Forsyning med Rogn, men som er indfangede forinden Fredningstidens Begyndelse. Det er mig ikke bekendt, hvorledes Administrationen stiller sig til dette Ønske, og det er muligt, at dette Ønske, hvis det skulde føres ud i Praksis, vilde støde paa nogle praktiske Vanskeligheder, fordi der naturligvis skulde være en effektiv Kontrol med dette Salg af Fisk i dennes egen Fredningstid. Men jeg kunde dog tænke mig, at det kunde være muligt at finde en Form for en saadan Ordning, og jeg vil give dette Forslag min Anbefaling. Efter min Mening øves der ligefrem Dyrplageri overfor de Fisk, der i Fredningstiden gaar i Udklækningsanstalterne og i dertil hørende murede Damme eller Hyttefade. Dels faar de ikke tilstrækkelig Føde — det kan man se deraf, at de afmagres ganske

overordentligt —, og dels søger de ustandseligt at komme ud af det murede Bassin, de gaar i; derved støder de Snuden og Finnerne ustandseligt mod dettes Væg, og til sidst svømmer de rundt med ganske itureven Snude og afrevne Finner; undertiden gaar der endog Betændelse i Saa-rene, saaledes at den Slags Fisk har et højst ynkeligt Udseende. Hvis der var Mulighed for, at disse Fisk kunde sælges i Fredningstiden — om ikke her i Landet, saa til Udlandet —, vilde jeg finde, at det vilde være overmaade heldigt.

Hvad Lovforslagets almindelige Principspørgsmaal angaar, er det utvivlsomt en Skuffelse for mange, at Spørgsmaalet om Privilegiernes Afskaffelse ikke er taget med og ikke er løst ved denne Lejlighed; men jeg forstaar meget vel, at Løsningen af det vanskelige Aalegaardsspørgsmaal vilde have udskudt disse Revisionslovforslags Fremsættelse, eller i hvert Fald deres Vedtagelse, udover denne Rigsdagssamling og maaske endda et godt Stykke ud i Fremtiden. Der er vel derfor intet at sige til, at Spørgsmaalet om Aalegaardretten overgives til særlig Behandling enten i en Kommission eller paa anden Maade.

Derimod er jeg ikke ganske sikker paa, at det har været nødvendigt ogsaa at lægge Spørgsmaalet om Løsningen af Aalekisteprivilegiene til Side. Det er i Kommissionens Betænkning omtalt, at man har været inde paa en Forhandling om dette Spørgsmaal i Kommissionen, og at man har forhandlet om Hensigtsmæssigheden af, at Lodsejerne ved et Fiskevand, der danner Opland til en Aalekiste, skulde kunne forlange sig Aalekisten med dertil hørende Privilegium til Aalefangst overdraget mod Erstatning; men det meddeles videre, at disse Forhandlinger er strandede, da der fremkom en Række forskellige Tvivlsspørgsmaal, og overfor disse Tvivlsspørgsmaal har Kommissionen ikke ment at kunne foreslaa en bestemt Løsning af hele Spørgsmaalet. Dette er i og for sig beklageligt, og jeg synes ikke, at de Tvivlsspørgsmaal, som er nævnte i Kommissionsbetænkningen, er saa afgørende, at man af den Grund skulde lægge hele dette Spørgsmaal bort. Det nævnes, at der ikke har været Enighed om, hvorvidt en Aalekiste burde overgaa til Lods-ejeren eller slet og ret fjernes, saa at Strømmen blev fri og Opgangen og Nedgangen af Fisken kunde foregaa uhindret. Det kan vel ikke være Meningen dermed, at man har været inde paa i det hele taget at gøre Op- og Nedgangen saaledes fri, at disse Fisk helt kunde undvige, at